

WPROWADZENIE

Oddajemy do rąk Czytelników/Czytelniczek kolejny – a równocześnie pierwszy numer 2018 roku – naszego pisma, roku wyjątkowego dla naszego kraju, obchodzimy bowiem niezwykle ważną dla nas wszystkich rocznicę stulecia odzyskania polskiej państwowości.

Prezentowane artykuły zostały pogrupowane w pięć działów, aczkolwiek swoistym *leitmotivem* całego numeru jest refleksja historyczna, próba spojrzenia na analizowaną problematykę z pewnego dystansu, zatrzymania się i oceny dokonania. Asumptem do spojrzenia na przeszłość edukacji dorosłych i andragogiki jest właśnie wspomniana rocznica. Sto lat w dziejach ludzkości to z pewnością nie jest dużo, jednak w doświadczeniach człowieka jest to wystarczająco długi okres, aby w tej perspektywie spojrzeć na miniony czas. Dla rozwoju edukacji dorosłych te 100 lat to także niezwykle znaczący okres, w którym miały miejsce ważne wydarzenia, tworzyła się historia zarówno różnych form, instytucji edukacji dorosłych, jak i jej naukowych podstaw, kształtowała się dyscyplina andragogika, powstawały andragogiczne ośrodki naukowo-badawcze, ukazało się wiele publikacji podejmujących problemy edukacji człowieka dorosłego. Dzisiejszy stan edukacji dorosłych i refleksji andragogicznej w dużej mierze został ukształtowany poprzez spuściznę tych 100 lat. Niezależnie od naszego stosunku do przeszłości, cechą charakterystyczną dla edukacji dorosłych jest jej historyczność, czyli szczególna wrażliwość na czynniki polityczne, społeczne, ekonomiczne, kulturowe, które sprzyjają bądź uniemożliwiają jej swobodny rozwój. Na tę specyfikę polskiej edukacji dorosłych zwracała już uwagę pionierka andragogiki w Polsce, Helena Radlińska, ubolewając nad brakiem ciągłości doświadczeń kolejnych pokoleń działaczy oświatowych, czy – jak dziś powiedzielibyśmy – edukatorów, andragogów. W XX wieku musieliśmy znowu, jak poprzednie pokolenia, zaczynać od początku i to kilkakrotnie.

Dzisiaj, 100 lat od uzyskania niepodległości, jesteśmy w zupełnie innej rzeczywistości społeczno-kulturowej i andragogicznej. Zapraszamy zatem do uczestnictwa w dyskursie nad polską edukacją dorosłych w kontekście przestrzeni pomiędzy przeszłością a teraźniejszością. Problematykę tę zamierzamy kontynuować także i w następnych numerach, zachęcamy więc do włączenia się i podjęcia rozważań wokół owych tematów, mając jednak na uwadze szczególnie te, które są i będą ważne w XXI wieku.

Prezentowane w aktualnym numerze *Edukacji Dorosłych* narracje andragogiczne obejmują zagadnienia, kategorie, które chcemy sobie opowiedzieć, które są dzisiaj ważne dla nas, zarówno jako osób badawczo w nich obecnych, andragogów,

ale także – jako osób dorosłych, doświadczających uczenia się i edukacji w różnorodnych formach, miejscach i przestrzeniach. Z samej swej istoty narracja jest przecież takim retrospektywnym kreowaniem znaczeń, nawet jeśli swym przedmiotem obejmuje teraźniejsze sposoby widzenia zjawisk andragogicznych.

Rok 2018 jest też znaczący dla *Edukacji Dorosłych*, ponieważ 25 lat temu, w 1993 roku, ukazał się pierwszy jej numer. Jak napisano w nim, w tekście *Od Redakcji*, pismo „staje się jak dotychczas jedynym specjalistycznym czasopismem andragogicznym w naszym kraju”. Należy nadmienić, iż pismo wydawane jest od samego początku przez Akademickie Towarzystwo Andragogiczne, które również świętuje 25 rocznicę jego powołania. Zachęcamy, aby i w tym kontekście toczyły się nasze narracje pomiędzy przeszłością a teraźniejszością, szczególnie, że nowe wyzwania, przed którymi staje pismo, wymagają od nas wszystkich zaangażowania i obecności na jego łamach.

Zachęcamy do lektury bieżącej treści oraz nadsyłania tekstów do kolejnych numerów. Mamy nadzieję, że problematyka podjęta w pierwszym numerze 2018 roku zyska Państwa zainteresowanie, będzie prowokować do refleksji, dyskusji, a także do polemiki.

Od Redakcji

Aktualny numer *Edukacji Dorosłych* jest pierwszym numerem przygotowanym przez nowy skład Redakcji. Zapraszamy wszystkich Państwa zainteresowanych problematyką andragogiczną do współpracy, nadsyłania tekstów, włączenia się w trud kształtowania oblicza naszego pisma, wprowadzania nowych obszarów refleksji nad meandrami edukacji dorosłych w ponowoczesnym świecie.

Chciałybyśmy, kontynuując dzieło naszych Poprzedniczek, aby *Edukacja Dorosłych* stała się miejscem dyskursu andragogicznego, a podejmowane narracje dotyczyły aktualnych i poruszających, ważnych dla nas wydarzeń andragogicznych, tekstów, problemów.